

Lite om Bengt Hansson

Vem är jag?

Jag är en engagerad och nyfiken fågelskådare med rötterna i östra Småland. Intresset för fåglar väcktes redan i barndomen, då jag och min bror skådade runt Nybro och Växjö, vid Kalmarsund och på Öland. Idag arbetar jag som biolog vid Lunds universitet, med populationsgenetik som inriktning och fåglar som studieobjekt. Jag tillbringar gärna tid i fält och ser fågelskådning som ett fantastiskt sätt att vara närvarande i naturen – och samtidigt lära sig något nytt varje gång. I mitt arbete studerar jag bland annat trastsångarnas häckningsekologi och genetik i Kvismaren utanför Örebro, och försöker alltid få till några fältveckor i denna unika våtmark. På senare tid har jag även börjat intressera mig för nattfjärilar – roligt eftersom mångfalden är så stor, men kanske lite dumt eftersom det stjäl fokus från fåglarna!

Varför vill jag engagera mig i SkOF?

Jag vill bidra till den gemenskap och kunskap som SkOF står för. Föreningen spelar en viktig roll i att sprida intresset för våra skånska fåglar, skydda viktiga miljöer och inspirera både nya och erfarna skådare. Genom mitt engagemang som föreningens sekreterare och medlem i programkommittén hoppas jag kunna bidra på flera sätt.

Vad vill jag utveckla inom SkOF?

Jag vill gärna främja intresset för både fågelskådning och fågelforskning. Just nu ligger fokus fortsatt på att planera inspirerande program för vinterkvällarnas föredragsserie och årsmötet, men framöver vill jag också vara med och skapa fler tillfällen där människor – oavsett erfarenhetsnivå – kan upptäcka glädjen med fåglar.

Mitt bästa skådartips?

Ha alltid kikaren till hands och var nyfiken på det vardagliga! Många av de finaste upplevelserna kommer inte från sällsynta arter, utan från att följa de fåglar vi ser dagligen. Skådning kan ske var som helst – inte bara på en blåsig kustlokal, utan även från köksfönstret eller på väg till jobbet. Jag rekommenderar varmt att skåda i närområdet, jobba på tomtlistan och följa höststräcket på nära håll – kanske passerar en sträckande trädlärka?

Mitt bästa skådarminne

Det är svårt att välja ett enskilt minne, men kanske får det ändå bli den julkväll för länge sedan när jag, min fru (då flickvän) och en god vän fikade på Björkfjällets sluttning i Vindelfjällen. På långt håll fick vi syn på en adult kungsörn som till slut passerade oss nästan på tafsavstånd – en magisk upplevelse.